

РЕШЕНИЕ

№ 2484

гр. София, 07.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Мирослава Керимова

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Попова, като разгледа дело номер **10509** по описа за **2011** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. В. Д. против решение от 01.09.2011 г., постановено по НАХД № 3413/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 103-ти с-в. Със същото е потвърдено НП № Р-10-64/08.02.2011 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на К. В. Д., прокурист на [фирма] е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 5000 /пет хиляди/ лева, на основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от Закон за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК за нарушение по чл.100м, ал.1, изр.2, предл.1, хипотеза 2 от ЗППЦК.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени като се отмени и наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на жалбата. СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл.

63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 01.09.2011 г., постановено по НАХД № 3413/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 103-ти с-в е потвърдено НП № Р-10-64/08.02.2012 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на К. В. Д., прокуриснт на [фирма] е наложено административно наказание „Глоба" в размер на 5000 /пет хиляди/ лева, на основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от Закон за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че Жалбоподателят К. В. Д. била назначена като прокуриснт и същата имала право самостоятелно да представлява дружество [фирма], което е с основен предмет на дейност - строителство, реконструкция и ремонт на мостове, пътни съоразения, инженерингова и научно изследователска дейност, посредничество, подготовка и квалификация на кадри. Поради обстоятелството, че от страна на дружеството била подадена молба за откриване на производство по несъстоятелност, във връзка със заповед № 152 от 25.08.2010 г. на Зам. председателя на КФН за извършване на проверки във връзка с упражняване на контрол за спазване на разпоредбите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, Закона за пазарите на финансови инструменти /ЗПФИ/, Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти /ЗПЗФИ/ и нормативните актове по прилагането му, свидетелят В. Г. - старши експерт юрист, от отдел „Емитенти на ценни книжа", дирекция „Правоприлагане, проверки и дистанционен надзор" пир КФН съвместно със С. З. - М. също от КФН, извършили проверка на цялостната дейност на дружеството, валидността и стойността на информацията, която била разкривана до този момент от [фирма], което дружество било вписано под № РГ-05-669 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от КФН. По този повод свид. Г. изискал абсолютно всички документи, като с уведомление чрез единната система за предоставяне на информация на комисията „Е-регистър" с вх. № 10-05-17628 от 30.07.2010 г. и вх. № 10-05-21895 от 29.09.2010 г. /коригиран финансов отчет в частта „Преходни периоди"/ публичното дружество [фирма] представило в КФН, тримесечен финансов отчет за дейността за второто тримесечие на 2010 г., като отчета бил разкрит публично по реда на глава шеста „А" от ЗППЦК на интернет страницата на дружеството в раздел „Финанси" и чрез специализираната електронна страница www.investor.bg на 30.07.2010 г., като било установено, че междинният финансов отчет за дейността на публичното дружество за второто тримесечие на 2010 г. е подписан от прокуриснта на същото К. Д. и съставителя на отчета Р. К..

В хода на извършване на проверката на междинният финансов отчет на [фирма] за второто тримесечие на 2010 г. е констатирано, че във вътрешната информация, която е неразделна част от самия отчет, съдържа подвеждаща информация, а именно в пояснителните приложения към финансовия отчет, в табличен вид е посочено, че дружеството има вземания от свързани лица в размер на 59 000 лева от [фирма] и вземания в размер на 2 835 000 лева от [фирма], а съобразно критериите на международните счетоводни стандарти - МСС 24, допълнителните разпоредби на ЗППЦК и разпоредбите на Търговският закон за „свързани лица", не е била установена свързаност на публичното дружество [фирма] и посочените в отчета като свързани лица [фирма] и [фирма], като от наличните данни от оповестената информация, дори

и да е имало свързаност между тези три предприятия, предвид, че [фирма] е бил концесионер в [фирма], а [фирма] е било учредено от друго свързано с [фирма] дружество, тези взаимовръзки са отпаднали преди съставянето на междинния финансов отчет за 2010 г. и нито едно от лицата не е акционер в другото, не е налице пряк или непряк контрол между тях и липсва трето лице, което да ги контролира, а от изисканата от [фирма] информация в тази насока, е получен отговор, че това е станало поради техническа грешка..

Направен е изводът за осъществено нарушение по чл. 100м, ал.1 от ЗППЦК, за което е съставен АУАН, въз основа на който е издадено и наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че на К. В. Д., прокурист на [фирма] в съответствие с чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК е наложена глоба в размер на 5000 лв. за нарушение по чл. 100м, ал. 1, изречение второ, предложение първо, хипотеза втора от ЗППЦК.

Решението на първоинстанционния съд е правилно, същото е постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, при правилно приложение на материалния закон, след извършен анализ на приложимите правни разпоредби.

Правилни са изводите на първоинстанционния съд, че не може да се приеме обстоятелството, че най-късно на 06.10.2010 г. нарушителят е бил известен за контролните органи. В тази връзка правилно първоинстанционният съд е приел, че едва на 14.10.2010 г., когато са получени в Комисията за финансов надзор изисканите от [фирма] документи е възможно да се формира несъмнен извод за извършено административно нарушение по чл. 100м, ал. 1 от ЗППЦК, поради което и това е най-ранната дата, от която започва да тече тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като непосредствено при установяването на нарушението е бил известен и неговия автор, а именно подписалия тримесечен финансов отчет за дейността на публичното дружество [фирма] за второто тримесечие на 2010 г. прокурист на дружеството К. Д.. Правилно, и в съответствие със събраните по делото доказателства първоинстанционният съд е приел, че при съставяне на АУАН не е допуснато нарушение на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН. Правилно и след анализ на представените по делото доказателства е установено, че К. В. Д. е подписала в качеството си на прокурист на [фирма] междинния финансов отчет за дейността на търговското дружество за второ тримесечие на 2010 г., който отчет съдържа подвеждащи данни, подробно посочени в оспорваното НП.

От събраните по делото доказателства несъмнено се установява, че при проверката на цялата информация предоставен от дружеството и наличната такава в КФН е установено, че управляващите дружеството към второто тримесечие на 2010 г., във връзка с изготвения отчет считат, че не са налице причини дружеството [фирма] да не реализира оповестените в ГФО за 2009 г. прогнозни резултати за бъдещата 2010 г., което е посочено в допълнителната информация „перспективи за развитие“ на [фирма], а именно, че дружеството ще реализира приходи в размер на около 25 000 000 лв за 2010 г., въпреки, че след изследване на тези прогнози, сравнени с всички финансови резултати на [фирма], а също и на неговите три дъщерни дружества, не е налице съответствие на предвидения приход за дружеството, тъй като до средата на годината, същото е реализирало приходи в размер на 1 490 000 лева, т.е. доста по ниско от приетите за реализация приходи.

Останалите наведени в жалбата касационни основания са подробно обсъдени в решението на СРС, също се явяват изцяло неоснователни по мотивите изложени в

атакуваното решение.

След извършената проверка по чл. 218 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, тази инстанция намира, че касационната жалба е неоснователна.

Предвид изложеното, решението на първоинстанционния съд като правилно следва да се остави в сила.

По така изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение второ от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 и чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, С. - град, V касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ в сила решение от 01.09.2011 г., постановено по НАХД № 3413/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 103-ти с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: